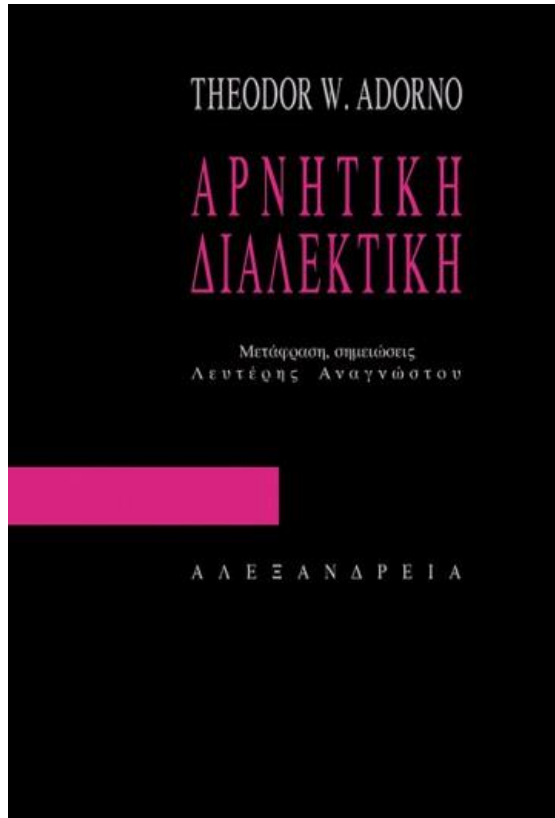

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Τεοντόρ Β. Αντόρνο

ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ**Μετάφραση, σημειώσεις: Λευτέρης Αναγνώστου**ISBN 960-221-338-8, σχ.21x14,σελ 542,
δεμένο, α' έκδ. Απρίλιος 2006, τιμή:35,00€
(χωρίς Φ.Π.Α.)

«Αφότου η φιλοσοφία αθέτησε την υπόσχεσή της ότι είναι ταυτόσημη με την πραγματικότητα ή ότι βρίσκεται ακριβώς στα πρόθυρα επίτευξης της πραγματικότητας, είναι αναγκασμένη να ασκήσει αδυσώπητη αυτοκριτική...»

Τα εννοιολογικά περιβλήματα στα οποία σύμφωνα με τα φιλοσοφικά έθιμα θα έπρεπε να μπορεί να χωρέσει το όλον, παραβαλλόμενα με την απροσμέτρητη επέκταση της κοινωνίας και τις προόδους της θετικής γνώσης της φύσης, μοιάζουν με υπολείμματα της απλής εμπορευματικής κοινωνίας μέσα στον όψιμο βιομηχανικό καπιταλισμό. Τόσο άμετρη έχει γίνει η δυσαναλογία μεταξύ της εξουσίας και κάθε πνεύματος, η οποία στο μεταξύ έχει καταντήσει κοινός τόπος, που οι προσπάθειες, οι εμπνεόμενες από την ίδια την έννοια του πνεύματος, για κατανόηση της υπέρμετρης εξουσίας αποβαίνουν μάταιες. Η βούληση για μια τέτοια κατανόηση δηλώνει μια αξίωση εξουσίας την οποία αναιρεί αυτό που το πνεύμα φιλοδοξεί να κατανοήσει. Η επιβαλλόμενη από τις επιμέρους επιστήμες υποπλασία της φιλοσοφίας στα μέτρα μιας επιμέρους επιστήμης είναι η πιο απτή έκφραση του ιστορικού της πεπρωμένου...

Ο κριτικός αυτοστοχασμός δεν επιτρέπεται να αφήνει έξω τις κορυφαίες εξάρσεις στην ιστορία της φιλοσοφίας. Καθήκον του θα ήταν να ρωτάει αν και πώς αυτή είναι ακόμη δυνατή μετά την πτώση της εγγελιανής φιλοσοφίας, όπως ο Κάντ εξέταζε τη δυνατότητα της μεταφυσικής μετά την κριτική του ορθολογισμού. Αν η διδασκαλία του Χέγκελ περί διαλεκτικής είναι η ανώτατη προσπάθεια της σκέψης να φανεί αντάξια του ετερογενούς αντικειμένου της χρησιμοποιώντας φιλοσοφικές έννοιες, τώρα πρέπει να δώσει κανείς λόγο για την εκκρεμή σχέση της προς τη διαλεκτική, εφόσον η προσπάθειά του απέτυχε.»

Τ. Β. ΑΝΤΟΡΝΟ (από την εισαγωγή)